

***Останній урок
« Прощавай,
шкільне життя! »***

Вчитель

Боса Тетяна Григорівна

смт Крижопіль

Вчитель: Доброго дня, дорогі мої, прекрасні діти!

Сьогодні ми з вами розпочинаємо з вами останній урок шкільного життя. Тільки що для вас усіх лунав останній дзвінок. Ви стоїте на порозі дорослого, самостійного життя. Сьогодні, завтра, ще один день і ще одна ніч вашого дитинства. Завтра в районному будинку культури для вас будуть співати пісні, читати вірші, ви маєте танцювати. Там буде справжній випускний бал, на якому я побачу чарівних панянок і мужніх джентльменів... Там буде багато гостей. Але це буде завтра. Завтра о 16 ми всі зберемося на подвір'ї школи. А сьогодні наш урок камерний, тільки для вас. Будемо його вести ми вдвох: ваша перша вчителька, ваша друга мама Раїса Михайлівна і я - сподіваюсь мене вам не треба представляти.

Наш урок нетрадиційний, але певні вправи, які ви звикли виконувати на уроках – повторимо.

(Сценка учнів молодших класів.)

Дівчинка. Здрастуй, Людино! Ви здивовані? Не звикли до такого гордого, красивого імені? Але ж ви, і ви, і ви - Люди! А у кожної людини, як стверджує романтична легенда, є два береги: від одного з них людина відпливає, а до іншого неодмінно має пристати. На цій дорозі завжди трапляється багато труднощів, перешкод, є зупинки надії, юності, любові. І, де б ви не зупинялися, які б перешкоди не ставали на вашому шляху, вам далеким теплим вогником завжди світитиме берег маленької дивної країни - Дитинства.

Я - з цієї, для вас уже казкової і далекої країни. А ви стоїте на порозі такого складного і непростого дорослого життя.

Хлопчик. І все ж я радію за вас і співчуваю вам. Отримавши атестата, ви станете такими дорослими, самостійними. Ви раптом отримаєте стільки прав і свобод, що можна просто розгубитися у цьому вирі нового.

Наприклад, ви можете зовсім не дивитися у бік рідної школи.

Дівчинка. І навіть вітатися з усіма вчителями.

Хлопчик. Маєте право вчитися далі, працювати.

Дівчинка. Або не вчитися і не працювати взагалі: у рідному домі так добре й затишно, і ніяких проблем.

Хлопчик. Ви маєте право спати, скільки захочеться, не поспішаючи на

перший урок.

Дівчинка. І носити спіднички бажаної довжини.

Хлопчик. Ви можете одружуватися і йти заміж, фарбувати волосся, проколювати не лише вуха, а й ніс чи інші частини тіла...

Дівчинка. Ми, на жаль, таких прав не маємо. Та все ж ми, майбутні випускники нашої школи, обіцяємо вам:

Разом: Гордо нести звання учня рідної школи!

Вчитель: Дорогі діти, шановні батьки! Напевно, вже не буде такої нагоди вам сказати, що я щиро дякую долі, що саме цей клас, саме ви стали моїми першими учнями (в ролі класного керівника), ваші батьки були мудрими і виваженими. Дякую всім за співпрацю, розуміння. Ви навчили мене бачити світ іншими очима, подарували мені приємні хвилини спілкування з вами. Найвищим задоволенням на роботі - є бажання йти на робоче місце. Жодного разу я не пошкодувала, що у мене є ви. Я кожного ранку з радістю йшла в школу, сподіваючись на зустріч з вами. На моє щастя, у нас з вами було дуже багато приємних моментів шкільного життя, які я буду завжди згадувати.

Діти, сьогодні перед вами відкриті широкі дороги життя я бажаю вам обрати саме свій шлях, на якому будуть зустрічатися вам мудрі, добрі, вірні люди. Сподіваюсь, що Бог вас застереже від заздрощів, горя і образ.

Одного разу зустрілися чоловік і Бог. От чоловік і питає:

- Боженка, мені розповідали, що кожна людина має свого ангела-охоронця, який іде протягом усього життя поруч і підтримує людину у важкі хвилини. Я оглянувся навколо себе і, справді, поруч зі мною є ще одні кроки. Напевно, це і є сліди мого ангела-охоронця.
- Так, ти прав.
- Але чому, коли мені в житті добре, легко ці сліди є поруч зі мною, а коли важко – вони зникають?
- Вони не зникають. Коли тобі легко і добре ангел-охоронець іде поруч з тобою. А коли важко – піднімає на руки і переносить через ті негаразди.

Дорогі мої діточки, я бажаю, щоб в вашому житті негараздів, проблем було якнайменше. Але, без них життя неможливе. Бажаю, щоб у кожного з вас був свій ангел-охоронець поруч кожну мить життя.

Шкільне життя... Промайнуло 11 років. Роки дитинства, безтурботної юності, дитячих розваг. Сьогодні ви такі гарні, дорослі. А я дивлюсь на вас і згадую наш перший урок в сьомому класі, як ми робили дерево знайомств. Згадую поїздки і екскурсії. Мені завжди було легко з вами провести будь-який виховний захід. У всіх вас в серці є гарні риси - доброта і щедрість. Пам'ятайте, як ми ходили в садочок до діток з подарунками на День Святого Миколая? Я ніколи не забуду як ви верталися після зустрічі з дітьми-інвалідами школи-інтернат. Кожен з вас не залишився байдужим.

Вірш читає Р.Беспалько.

Дорогі діти, завтра будуть урочистості. А сьогодні в класі ми з Раїсою Михайлівною хочемо провести урочисту частину – нагородження.

На початку навчального року мене один учень запитав: «А мені буде медаль?» Сьогодні будуть медалі всім. Ми раді, що в нашому класі такі учні, які варті нагород. Діти, за роки життя ми бачили в вас лише хороше і добре.

До нагородження запрошуються:

Призери у номінації «Гордість і надія»

Бурлака Яна, Косенко Анастасія, Чекальова Тетяна.

Дівчата, завтра ви отримаєте справжні медалі, а сьогодні прийміть наші.

Ми бажаємо вам високих злетів у житті

Номінація «Винахідливість і дослідник»

Призер – Беспалько Олександр.

Номінація «Охайність і витонченість»

Призер – Баденюк Світлана

Номінація «Спокій і виваженість»

Призер – Босий Дмитро

Номінація «Спортивні досягнення»

Переможці – Глущук Валентина і Престайчук Артем

Номінація «Впевненість і переконливість»

Призер – Зянько Олександр

Номінація « Обдарована особистість»

Призер – Карпінський Богдан

Номінація «Творча особистість»

Призер- Коліогло Олена

Номінація « Активність і мужність»

Переможці – Ліпітенко Олександр і Олійник Максим

Номінація « Фінансове та економічне забезпечення»

Переможці – Малютяк Аліна, Славінська Аня

Номінація « Мудрість і грація»

Переможець - Оголенко Еліна

Номінація «Толерантність»

Призер – Сусла Катерина

Номінація « Вірність і дружба»

Призер – Тимчик Надія

Номінація « Підтримка і опора»

Вручається нашому керівнику , моїй правій руці, організатору найважчої ділянки роботи – чергування. Всі питання він вирішував спокійно, використовуючи креативність і фантазію.

Призер – Дубиняк Олег.

Подивіться Батьки на своїх дітей ! Які вони у нас гарні, розумні.

Діти , сьогодні, за все що ви маєте ,ви повинні дякувати своїм батькам. Вони –мудрі, терплячі, завжди виваженні, добрі недосипали ночей , давали максимально все ,що могли. Сьогодні у них теж вирішальний день - ви залишаєте школу і вирушаєте в самостійне плавання.

Виступ випускників

З хвилюванням і цікавістю ми вдивляємося в цю далечінь. Гордістю сповнені погляди наших батьків. Скільки радості випромінюють їхні очі, але десь у глибині душі все ж таки затаїлася тривога.

Їм ми завдячуємо своїм життям, їхня безмірна і щира любов надає нам сили в часи розчарувань, надихає під час негараздів, піднімає і бентежить в часи радості.

Це вони тримали наші тремтячі ручки, коли ми вперше переступили поріг школи. Це вони крок за кроком долали разом з нами премудрості шкільної науки. Це їм не хочеться вірити в те, що їх діти вирости, і що сьогодні вони востаннє привели нас до школи.

А без батьків чого ми в світі варті?
Без маминої ласки і тепла,
Без батьківської строгості і жарту,
Без нашого родинного житла.

Вони ж нас, як пташок, в гнізді зростили,
Давали дітям раду, як могли,
І в наших душах сонце засвітили,
І крила для польоту нам дали.

Батько і мати - два сонця гарячі,
Що нам дарують надію й тепло.
Батько і мати... У долі дитячій
Треба, щоб кривди між них не було.

А без батьків чого ми в світі варті?
Без маминої ласки і тепла,
Без батьківської строгості і жарту,
Без нашого родинного житла.

Вони ж нас, як пташок, в гнізді зростили,
Давали дітям раду, як могли,
І в наших душах сонце засвітили,
І крила для польоту нам дали.

Здавалося, дитинство буде вічне,
Здавалося, воно не відцвіте,
Матусі слово, мудре, втішне,
І слово колискової святе.

Рідні наші! Мамо! Тату! Дякуємо за те, що дали нам життя, що
завжди любили й вірили в наші сили. Ваші натружені руки, добре
серце завжди помагатимуть у житті, а промінь сімейного вогника
світитиме в далекій і незвіданій дорозі.

Так мало я тобі сказати встиг
І поглядом, і жестами, й словами.
А відстань уже більшає між нами.
І голос твій на мить чогось притих.

Не печалься, не журися, мамо,
Усміхнись і не корись жалю.
Натинає доленька вітрила,
Шепчуть губи: "Я тебе люблю".
Звучить пісня "Світи нам, матінко, світи".

Рідні наші, дякуємо за те, що ростили нас, віддаючи свою молодість і життя, раділи та сумували разом з нами. Вибачте нас за всі прикромці, що вам завдали, і повірте, що ми будемо гідними називатися вашими дітьми.

Звертаюся до найрідніших
До найніжніших, дорогих
До двох людей найзолотіших
До наших рідних і близьких.

До тата й мами слово мовлю
Скажу, що сильно вас люблю
Моє чуття зовсім не нове
Я тихо голову схилю.

Я вдячна вам за допомогу
І за заступництво не раз
Буду трудитися як зможу,
Нехай в сім'ї буде гаразд.

У глибині душі десь дзенькнула струна,
То, мамо, б'ють роки у дзвони,
То, мамо, лине вже пора,
Умита в слізюньках сольоних.
Ти бачиш, мамо, як вітри
Женуть від дому нас подалі.
Ти плачеш, мамо, обітри
Ті сльози гіркі і незвані.

Уклін тобі, мій рідний тату.
За те, що ласка в тебе є,
Нехай же рідну нашу хату
Біда і горе обмине.

Спасибі Вам, наші батьки,
За теплоту й любов родинну,
За дружбу й спокій у сім'ї
І за турботу щогодинну.
За вашу відданість святу
Своїм уже дорослим дітям,
За людяність і доброту,
Ми вдячні вам за все на світі.

Рідні наші, припадаємо до ваших колін за життя і за ваші
турботи. Любі наші, доземний уклін вам!

Діти, ще одне завдання вам необхідно виконати.

У кожного є листочок і ручка. Завдання – написати свою мрію або те чого ви бажаєте досягти. Сьогодні ви можете свої листи не озвучувати, але ми їх запакуємо у великий конверт і прочитаємо 12 травня 2022 року . Через 10 років.10 років достатньо великий час ,щоб ваші плани здійснилися. Сподіваюсь,що 12 травня 2022 року ми всі зберемося класом.

Сьогодні багато хочеться говорити гарних слів. Але всі слова втрачають свою силу проти побажаний батьків, бо саме вони говорять від душі щиро і тільки для вас – найдорожчих - своїх діточок. Дорогі батьки, у вас в руках є квіти. На першому уроці ми всі разом будували будинок. В ньому є фундамент - побажання від батьків, є основа – виступала Раїса Михайлівна, є вікно – ваші очікування, є дах – підтримка батьків.

Але , цей будинок на фоні нашого життя виглядає дуже скупенько. Життя розфарбоване не тільки одним кольором. Воно цікаве, строкате , різнобарвне. Воно вміє сміятися і плакати ,воно переливається співами пташок і голосом джерел. Зумійте почути всі чарівні звуки, нехай вам допоможе Бог бачити завжди над головою веселку.

Захотіли мудреця перевірити. Прийшов до нього чоловік. В руках тримав метелика .Запитав мудреця:

- Ти такий розумний. Скажи мені , в моїх руках живе чи мертве. А сам подумав: Скаже живе - стисну кулак метелик помре (і він не вгадає) ,скаже ,що мертве – випущу метелика. Мудрець помовчав ,а потім промовив : «ВСЕ В ТВОЇХ РУКАХ!»
Ось так сьогодні , діти, і у вас - ВСЕ В ВАШИХ РУКАХ!

Дорогі батьки , у вас в руках квіти .Це квіти ваших побажань. Я прошу Вас підійти до дошки,сказати побажання і причепити квітку до дошки. Давайте прикрасимо нашу картину життя.

Раїса Михайлівно, Вам слово.

Виступ першої вчительки.

Вчитель:

СИПЕМО НА ВАС ЖИТО, ЩОБ ДОБРЕ БУЛО ВАМ ЖИТИ
СИПЕМО ЩЕ Й ОВЕС, ЩОБ ВАМИ ПИШАВСЯ РІД НАШ УВЕСЬ
ЩЕ Й ХМІЛЬ І КВІТИ, ЩОБ БУЛИ ВИ ЩАСЛИВІ,НАШІ ДІТИ
БУДЬТЕ Ж БАГАТІ. ЯК ЗЕМЛЯ. А ЩАСЛИВІ. ЯК ВЕСНА
ЧАСТІШЕ ПРИЛІТАЙТЕ ДО ШКІЛЬНОГ ТА БАТЬКІВСЬКОГО ГНІЗДА
З УСЬОГО ВАМ ЩАСТИ: ІЗ РОСИ. ІЗ ВОДИ
ЩОБ З ТОЛКОМ ТА ДО ПУТТЯ ВИ ПРОЖИЛИ УСЕ СВОЄ ЖИТТЯ

Сценка Дівчинка з Настею

Підходить до випускниці і задає питання:

- Ти пізнала мене?
- Здається так... Ти – наше дитинство ...
- Сьогодні я покидаю вас.
- Не поспішай, побудь ще мить.

- Я буду приходити у ваші сни, а ви згадуйте мене. Пам'ятаєш, як вперше закохалась в русявого хлопчину, що смикав тебе за кіски?

- Пам'ятаю.

- А пам'ятаєш як ти вперше закружляла у вальсі?

- Звичайно!

- А пам'ятаєш, як ти стала королевою школи?

- Хіба таке забудеш!

- А ти згадуєш той новорічний вечір, на якому була ведучою ?

- Мені було так цікаво!

- А чи зможеш ти забути останній дзвінок на ромашковому полі?

- Я завжди буду пам'ятати. Дякуємо тобі за все.

- Прощайте...

- Почекай, хочеш я для тебе зіроньку дістану, ту маленьку зіроньку згори?

- Якщо візьму її, хіба дорослішою стану!

- Та ні!

- Що ж, зіронько моя, сильніш гори!

- Прощай, дитинство!

Вчитель: Дорогі ,милі,прекрасні, чарівні діти! Ось з вами прощалося дитинство. Сьогодні ми перегорнули останню сторінку класного життя.

Я вам усім бажаю від душі гарної долі, щирих відкритих добрих людей зустрічати в житті, здоров'я міцного, знайти свою половинку і створити сім'ю,але не забувати ніколи тих кому ви завдячуєте життям і всьому ,що маєте – батьків. Я бажаю вам долати всі перешкоди,йти твердо і упевнено . Не бійтеся, живіть! Живіть на повні груди ,радійте кожній хвилині. Дякуйте долі за все ,що вам подарує. И понад усе гордо несіть звання Людина!

Наш урок закінчено. Всім дякую за активну співпрацю!